

اعلامیہ استقلال آمریکا

دان ناردو

ترجمہ مهدی حقیقت خواہ

فهرست

پیشگفتار: مردی که اعلامیه را نوشت	۹
۱. سوء استفاده‌های بریتانیا از مهاجرنشین‌های آمریکایی‌اش	۱۵
۲. تصمیم به اعلام استقلال	۳۳
۳. جفرسون اعلامیه را می‌نویسد	۴۷
۴. بازنگری و تصویت اعلامیه	۶۳
۵. جنگ برای به اجرا درآوردن اعلامیه	۷۹
۶. اعلامیه‌های انقلاب گستردتر می‌شود	۹۷
پیوست: اعلامیه استقلال	۱۱۷
یادداشت‌ها	۱۲۱
برای مطالعه بیشتر	۱۲۵
آثار مرجع	۱۲۷
دیگر آثار مرجع	۱۳۱
نمایه	۱۳۳

رویدادهای مهم در تاریخ اعلامیه استقلال

۱۷۸۳	پیمان پاریس امضا می‌شود.	اویت ۱۷۷۶	مراسم امضای رسمی اعلامیه برگزار می‌شود (هرچند همه نمایندگان کنگره در این زمان آن را امضا نمی‌کنند)؛ آمریکایی‌ها در نبرد لانگ‌آیلند متهم شکست می‌شوند.
۱۷۸۱	لُرد چارلز کورنوالیس، پس از آن که در یورکتاون، در ساحل ویرجینیا، به محاصره در می‌آید، به زنرال واشنگتن تسلیم می‌شود و جنگ پایان می‌یابد. مهاجرنشین‌های سابق اینک استقلال خود را که پنج سال پیش از آن در اعلامیه مطرح کرده بودند کسب کرده‌اند.	ژوئن ۱۷۷۶	مجلس قانونگذاری ویرجینیا در تأیید استقلال قطعنامه تصویب می‌کند.
۱۷۷۷	زنرال بریتانیایی جان بورگوین می‌کوشد به نیویورک و نیوانگلند حمله کند اما شکست می‌خورد و تسليم آمریکایی‌ها می‌شود.	ژوئیه ۱۷۷۶	نمایندگان مهاجرنشین‌ها در نحسین کنگره قاره‌ای گرد هم می‌آیند تا طرحی برای برخورد با سوءرفتارهای بریتانیا بریزند.
۱۷۷۶	جورج واشنگتن از رود دلاور عبور می‌کند و بر سریازان آلسانی مزدور بریتانیا پیروز می‌شود.	نوامبر ۱۷۷۵	توomas جفرسون، به عنوان عضو کمیته ویژه منصوب کنگره، پیش‌نویس اعلامیه استقلال را تهیه می‌کند.
۱۷۷۵	کنگره پیش‌نویس اعلامیه را به بحث می‌گذارد، حک و اصلاح می‌کند، و به تصویب می‌رساند.	ژوئن ۱۷۷۶	توomas جفرسون، به عنوان عضو کمیته ویژه منصوب کنگره، پیش‌نویس اعلامیه استقلال را تهیه می‌کند.
۱۷۷۴	دسامبر ۱۷۷۶	مهاجرنشینان دادخواست شاخه زیتون را برای شاه جورج می‌فرستند، درخواستی از او برای بازداشت پارلمان از سوءرفتارش با مهاجرنشین‌ها.	

۱۷۴۳	توماس جفرسون، نویسنده آتسی اعلامیه استقلال، در مهاجرنشین بریتانیایی ویرجینیا متولد می‌شود.
۱۷۷۳	در اعتراض به مالیات برچای، گروهی از مردان بوستانی یک بار کشته چای بریتانیایی را در بندرگاه به دریا می‌ریزند، رخدادی که به تی‌پارتی [واقعه چای] بوستان معروف می‌شود.
۱۷۶۶	پارلمان قانون تمبر را به تصویب گسترده آمریکایی‌ها، بریتانیا قانون تمبر را ملغی می‌سازد.
۱۷۶۵	پارلمان قانون تمبر را به تصویب می‌رساند که بر همه نوع محصولات کاغذی وارداتی به مهاجرنشین‌ها عوارض می‌بنند.
۱۷۶۳	بریتانیا فرانسه را در جنگ‌های فرانسه و سرخپستان شکست می‌دهد.
۱۷۶۷	پارلمان قوانین تاونزند را تصویب می‌کند که بر سرب، رنگ، چای، و محصولات دیگر مالیات وضع می‌کند.
۱۷۷۰	بریتانیا قوانین تاونزند را ملغی می‌سازد، هرچند مالیات بر چای پابرجا می‌ماند.
۱۷۶۴	پارلمان بریتانیا قانون درآمد از آمریکا را به تصویب کالاهای تجملی وارداتی به مهاجرنشین‌های آمریکا مالیات وضع می‌کند.
۱۷۷۴	پارلمان «قوانين تحمل ناپذیر» را تصویب می‌کند، که شامل بستن بندر بوستان و اسکان سریازان بریتانیایی در خانه‌های مهاجرنشینان می‌شود.

پیشگفتار

مردی که اعلامیه را نوشت

آبراهام لینکلن، در ۲۲ فوریه ۱۸۶۱، کمی پس از آن که به عنوان شانزدهمین رئیس جمهور ایالات متحده بر سر کار آمد، در «تالار استقلال» در فیلادلفیا یک سخنرانی ایراد کرد که در بخشی از آن گفت:

من هیچ گاه به لحظه سیاسی احساسی نداشتم که از نظرات ابراز شده در اعلامیه استقلال برنخاسته باشد. اغلب به زحماتی اندیشیده ام که افسران و سربازان ارتش در کسب این استقلال متحمل شدند. اغلب از خودم پرسیده ام که این چه اصل یا ایده بزرگی بود که این اتحاد [گروه ایالت‌ها] را برای چنین مدت درازی استوار نگه داشته است.^۱

وقتی مردی با چنان فراتست و شرافت درخشنan به یک سند سیاسی خاص چنین ابراز دین می‌کند، بیانگر عظمت آن سند و مؤلف آن است. لینکلن به راستی برای مردی که اعلامیه استقلال را نوشت، یعنی توماس جفرسون، ارج و احترام والای قایل بود.

لینکلن می‌دانست انقلابی که باعث پیدایش ایالات متحده شد حاصل کوششی دسته جمعی بود، و نیازمند «زحمات» نه تنها «افسران و سربازان»، بلکه قانونگذاران، مغازه‌داران، کشاورزان، و بی‌شماری دیگران نیز بود. با این حال «اصل یا ایده بزرگ» پشت این انقلاب را یک مرد در چند ماده جاویدان بیان داشته است. جفرسون، در سندي که استقلال آمریکا را به جهان اعلام داشته بود، موفق شده بود جوهره اصلی آرزوهای انسان را برای آزادی، سلوک عادلانه، و خودمختاری بگنجاند. او با انجام دادن این کار، خود را به مثابه شخصیتی والا و مورد ستایش برای نسل‌های آینده ثبتیت کرد. لینکلن نیز به یقین از جهتی به جفرسون به همین گونه می‌نگریست – فراتر از صرفاً یک انسان، به مثابه یک نماد، شاید نماد آمریکایی نمونه. (جالب آن که بعدها زمانی فرا رسید که به خود لینکلن نیز به همین شیوه نگریسته می‌شد.)